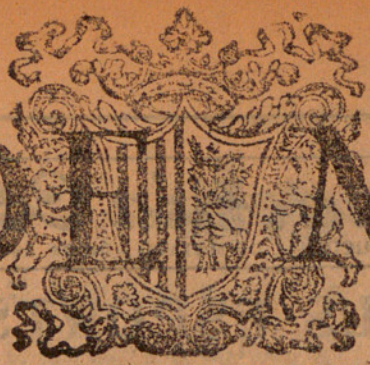

DIARI D'AMATARÓ

Redacció i Administració: Barcelona, 13 - Telèfon 255 - ANY VIII - DIMECRES 5 NOVEMBRE 1930 - NUM. 2211 - Subscripció: Mataró, 2 ptes. mes. - Fora, 7'50 ptes. trim.

També tenim heroi

Si afirmés que la característica de la nostra època és l'heroïsm desinteressat, és a dir, de mena esportiva, no m'estranyaria que fes somriure molts i que fins indignés alguns. Ens hem avesat tant a repetir que la nostra època, és la més materialista de les èpoques, i que l'únic mòbil de la vida d'avui és el diner!

Però el cert és que l'heroïsm espectacular no s'havia proclamat mai tant com ara. És virtut o és tan sols un estímul de la publicitat? Hi hauria tants heroïsm sense el telègraf que n'escampa en un moment pel món llurs gestes, sense tants procediments de reproduir gràficament llurs gestes? L'home que avui salta d'un vol a l'Atlàntic; l'home que el travessa lliscant damunt les onades amb una frèvol i primària embarcació; aquell que es llança a l'abis enganxat a la fràgil corola d'un paracaigudes; aquell que estrena un bòlit de cer per córrer com una exhalació i que fins somnia en aventures intersidèrals, és ben bé un heroi desinteressat que en té prou amb l'exercici de la seva força com a paga.

El món té avui una mica d'aspecte de circ. Però els trapecis són penjats dalt dels estels, i és això el que li dona grandesa. Mai l'audàcia de l'home no havia anat més enllà. Les proves esportives de l'antiguitat han estat batudes. Els erudits poden provar-ho en xifres. Els atletes grecs no eren superiors als nostres atletes. Els nautes de l'aigua i de l'aire d'avui no tenen d'envejar res als antics nautes. Els d'ahir, desafiaven el misteri. Els d'avui, saben amb quins autèntics perills han de lluitar.

Si tot això és, però, cert de cara al món, ¿ho és de cara a Catalunya?... Mentre a Europa i Amèrica l'audàcia fa prodigis, ací podem parlar de manca de caràcter, de desmoralització, de crisi de civisme. Tenim un problema nacional sense resoldre, les nostres llibertats són escarntides, el nostre idioma trepitjat. I la nostra causa no troba místics capaçes del sacrifici de la vida. No té heroïsm que donguin, com una proa, el pit... És que som realment un poble inferior als pobles fadigats per la guerra d'Europa, als pobles joves i enardits del continent americà?

Per respondre a la pregunta, cal tenir en compte en primer lloc, que, a proporció, el percentatge d'heroïsm autèntics que ens corresponen, si comparem la nostra densitat de població amb la dels Estats Units, per exemple, no pot ésser gaire gran. Potser no ens toquen més que dècimes d'heroïsm. Altrament, les nostres condicions de vida nacional no són sinó com revulsiu, cap estímulant a l'heroïsm. Altrament, no tenim una aviació nacional que estímul les vocacions heroïques. No tenim grans marques nacionals de cotxes, fàbriques creadores de motors nous que provoquin les competències i rivalitats com s'esdevé en altres països. L'heroïsm esportiu és en realitat, moltes vegades, un fill de tots aquests elements posats en joc per l'exaltació nacional i patriòtica.

Però aquest és un punt neuràlgic precisament. A Catalunya un heroi esportiu de la talla d'un Lindberg, per exemple, ¿quina significació pot tenir?... No cal meditar gaire per adonar-se que el seu heroïsm no seria ací avalorat de la mateixa manera que a altres països. Als altres països aguantarà el fervor popular, la consagració oficial. Ací li cal triar. No hi ha manera d'ajuntar les dues coses. L'antagonisme és palès. Si es decanta vers els honors oficials, sentirà aviat el g'laç al buit que el seu costat hi farà el poble. Seria potser convertit en un carnestoltes de parada. Si accepta amb tota la simpatia i amb totes les conseqüències l'homenatge del poble, aviat veurà apartar-se d'ell l'element oficial. Li mancarà aleshores el prestigi que aquesta consagració de l'Estat dona a l'heroi, no ja internacionalment, ans davant del mateix poble, quan el poble té un Estat que el representa.

Potser això ha fet que el primer heroi esportiu de Catalunya ens vingués dels Estats Units. Ha calgut que es formés fora del nostre ambient. Sigui com sigui avui, amb Blanco Alberich, tenim un heroi autèntic, un heroi que es pot posar al costat dels Lindbergs, dels Costes, dels Gerbauts. Amb en Blanco Alberich queda provat que la sang i l'ànima catalana, poden encara impulsar un home a l'heroïsm.

Ara bé: entre l'element oficial i el poble, Blanco Alberich no ha tingut de triar. L'element oficial ha fet ben poc per ell. Amb un telegrama es pot dir que ha complert. Les sirenes dels vaixells del port restaren mudes davant de l'heroi que entrava amb la bandera catalana hissada en la seva nau. No, no ha tingut de triar, ni hem tingut de disputar-lo a ningú. Blanco Alberich, és nostre, és del poble, és de Catalunya. I n'hi ha bé prou. Però cal que nosaltres, cal que el poble, cal que Catalunya sigui digna del seu heroi. Cal que li donguem no ja el suport dels nostres braços, ans cal que el nostre entusiasme el compensi de l'aurèola que en un altre país, li donaria la consagració oficial.

¿Us imagineu els esclats que la seva arribada hauria provocat si s'hagués esdevingut en altres ports?... ¿Us imagineu la importància que li hauria donat certa Premsa?... ¿Hauriem menjat heroi dies i dies! I no diem res de la importància que si, fill d'altres nacions més felices en els seus destins, hagués arribat a un altre port d'Europa. Per a la glòria de Blanco Alberich, la seva arribada al port de Barcelona, és un estigma tan greu com per a la glòria de Colom, la seva possible catalanitat.

Cal que els nostres entusiasmes el compensin dels desmenjaments aliens. I cal que no oblidem la part material. Recordem que Alberich no tan sols ha fet l'heroïsm de travessar la mar. Ha fet un altre heroïsm que per a molts serà més gran encara. Abandonar una situació i vendre tot el que tenia per comprar el seu veler. Es clar heroïsmes d'aquesta mena, quan són reeixits, en altres països, són no solament la glòria, sinó també la fortuna. Basta solament d'escriure unes memòries—memòries que Blanco està redactant—per fer-se ric. Ací...

No oblidem que tot el que fem per engrandir la figura de Blanco Alberich, per augmentar el seu prestigi, és un prestigi que davant del món recau damunt de Catalunya.

Domènec Guansé

(Prohibida la reproducció)

IMPREMTA MINERVA. — A la seva botiga hi trobareu paper d'escriure i sobres des del més senzill al de major luxe.

NOTES POLITIQUES

Cambó

Diu *Las Noticias* d'avui:

«Contràriament a lo que se ha dicho de que el señor Cambó saldria anoche para Madrid, podemos asegurar que el ex ministro regionalista no ha determinado aún la fecha de su viaje a la corte.

Tampoco es cierto que llegase ayer mañana el duque de Maura, como se ha supuesto en Madrid, para conferenciar con el señor Cambó, si bien es probable que dentro de muy pocos días se celebre la anunciada conferencia entre los dos ilustres politicos.

En el Sindicato Agrícola de Olot se ha celebrado una reunión general de socios, con objeto de proponer la presentación de la candidatura de don Francisco Cambó en las futuras elecciones de diputados a Cortes.

La denuncia contra "Llibertat"

Les diligències efectuades pel jutjat de guàrdia de Barcelona en la querrela del fiscal contra el setmanari *mataroní Llibertat* per injúries al Govern, han estat enviades a Mataró, puix que el jutjat especial sols té jurisdicció per Barcelona i no la «provincia».

De Guadalajara a Tarragona passant per Mataró

Sembla que el comte de Romanones ha desistit de presentar la seva candidatura pel nostre districte i en canvi ara sent desigs de fer-ho per Tarragona.

Parlant d'això diu A. Rovira i Virgili a *La Nau* d'ahir:

«Fa temps que es parlava del propòsit atribuït al cabdill intitulat liberal, d'obtenir mitja dotzena d'actes de diputat, col·lides en tots els costats de la Península, i fins s'havia dit que el districte de Mataró tindria la g'oria de veure pròximament la candidatura del més entremaliat dels polítics espanyols d'avui. I heu-vos ací que, de sobte, a conseqüència d'un viatge a Madrid del governador civil de Tarragona, senyor Alonso Giménez, i del president de la Diputació, senyor Anselm Guasch, és anunciada, gairebé oficialment, la candidatura del gran don Alvaro de Figueroa per aquella circumscripció. És un cop, és tot un cop polític. Ens decantem a creure que la idea ha sortit del president de la Diputació, senyor Anselm Guasch i Robuster, que és un home que té cops amagats.

El cop que, si la cosa no s'espantlla, portarà don Alvaro a la circumscripció de Tarragona-Reus-Falset, va dirigit directament contra els regionalistes, i a hores d'ara el magnífic senyor Casabó, amb el seu enlluernador automòbil i el seu lacai cerimoniós, corre pel districte de Valls-Monblanc com qui busca un refugi. La Lliga, que ja ha acompanyat l'encasellat oficial a les «provincies» de Barcelona, Lleida i Girona, voldria envair també la «provincia» de Tarragona, i d'això el senyor Guasch n'està gelós i irritat. Cacic que coneix tots els ressorts de la psicologia humana i home d'experiència, ell ha fet, sembla, la seva gran jugada i ha vingut de Madrid amb la candidatura de don Alvaro sota l'aixel·la.

Un humorista tarragoní, al·ludint l'aiguat del dia 18 d'octubre i la màgica candidatura comtal, ens ha fet observar que, en veritat, les desgràcies no vénen mai soles...

"Unió Catalana"

Diu *La Veu de Catalunya* d'avui:

«Ha entrat en un període de gran activitat l'organització d'«Unió Catalana».

ALMARGEDELSEFETS

El sastre del senyor Cambó

En la càdlica situació política actual sonen, com dues notes greus que dominessin el xivarri, dos noms: Alba i Cambó. Tothom creu que el general Berenguer ja ha fet a tots, com vulgament es diu, i que pel ràpid retorn a la normalitat i la veritable pacificació dels esperits—¡oh, tòpics!—cal que ocupin el poder homes polítics. De primer antuvi, mirat el problema amb esperit simplista, sembla que aquesta hauria d'ésser la solució. És hora, creiem molts, de lliurar la governació de l'Estat als homes civils, per a que aquests reorganitzin la v da pública i instaurin, altra volta, una nova era de drets i prerrogatives.

Tot seguit, però, ens assalta el dubte: ¿Successors? ¿Qui ha de substituir els generals en el comandament? Passant una esponja damunt els fets ¿qui és capaç d'assumir les dificultats que indefectiblement s'han de presentar amb el canvi? I una veu pregonada, com si sortís d'una caverna prehistòrica ens crida: «¡Alba i Cambó!». Entremig hi ha unes altres veuetes confusionàries que ens esmenten noms abastament coneguts: Romanones, Villanueva, García Prieto (¡), Bugallal, Cieva. Potser si que quan callen les fortes aquestes dominen. No obstant les altres colpegen els nostres timpans amb tanta fúria que no podem oblidar-les fàcilment.

Els diaris aquests dies no paren de donar-nos notícies contradictòries sobre els dos «asos». Per una banda ens diuen que el senyor Alba té un peu a França i un altre a Espanya, amb les manetes tancades i el bitllet despatxat a la butxaca, disposat a oblidar tota la bilis que ha congriat a l'exili i a cremar els seus famosos articles, publicats suura en un fullet pel seu diari de Valladolid El Norte de Castilla. A l'ende-

mà, però, tot això és fals. El senyor Alba no sent el més mínim desig d'abandonar París on es troba esplèndidament bé, i abomina de governar aquest país. El mateix s'esdevé amb el senyor Cambó. Convalescent d'una intervenció quirúrgica al coll, acaparava l'atenció política espanyola. Ell havia corregut a apuntalar l'edifici quan caigué la Dictadura i tothom tenia el convenciment de que, tard o d'hora, presidiria un govern. L'expectació ha anat en augment davant del seu obstinat silenci i les conferències que continuament ha celebrat amb uns i altres han servit per a engruixir la bola de neu. És natural que, per interès periodístic, tots els diaris hagin destacat els seus redactors a la recerca d'unes declaracions així que el lider regionalista ha arribat a Barcelona. ¡Treball perdut, però! El senyor Cambó no s'ha deixat entreviuar. El silenci en que es tanca el fa encara més interessant. La posició d'esfinx sempre ha tingut un cert prestigi. I els reporters s'han expremut el magi per a cercar una entrevista. Anit mateix N. Molins i Fabregas ens explica a *La Nau* les seves inútils pesquisses. ¡, decebut, exclama: «¡Ah, si poguéssim saber qui és el seu sastre! Dotze anys són molts anys per un vestit, encara que sigui engalonat!».

Certa l'exclamació. ¡Felix mortal el sastre del senyor Cambó, el qual mentre li prova el nou uniforme de ministre pot arrencar-li tot el seu futur programa de govern! Entre agulla i embasta, el modest industrial, inflat d'orgull de vestir un conseller de la Corona, pot saber el pensament del gran estadista, tot allò que als periodistes els ha estat interdit d'esbrinar i que tots els espanyols senten ara la curiositat de conèixer. ¡Oh, il·lustre «taylor», quina enveja et tenim tots! Val més, però, que no les divulguis les paraules màgiques. Mentre no les sabrem, seguirem creient que ho són. Després, potser canviarem d'opinió.

Marçal

NOTES DEL MUNICIPI

Sessió de la Comissió Permanent
Ressenya oficiosa

Sessió del dia 15 d'octubre.

(Acabament)

Enterat dels oficis de la Companyia General de Electricitat participant que correspon a l'Ajuntament com ingrés pel concepte de recàrrec sobre la llum

—Com que tinc el jardí tan petit he hagut de fer un rascacels per les gallines.

De *Passing Show*, Londres.

10 cèntims

La T. S. F.

Unión Radio Barcelona EAJ1.
349 m. 20 kw., 859 kiloc.

Dimecres, 5 de novembre

20:30: Curs elemental de francès, a càrrec del professor Mr. Marín. 21:00: Campanades horàries de la Catedral. Part del servei meteorològic de Catalunya. Cotitzacions de monedes i valors. Tancament del Borsí de la tarda. —21:05: Orquestra de l'Estació.—21:45: Emissió a càrrec de la cançonista Raquelita.—22:00: Notícies de Premsa —22:05: Treballs literaris per Rosa Cotó i Ramon R. Colominas.—22:20: Música simfònica en discs: Simfonia n.º 4, en «si bemol», de Beethoven.—23:00: Discs selectes. — 24:00: Tancament de l'Estació.

Dijous, 6 de novembre

«La Palabra», diari de Radio parlat Barcelona, 8 a 8:30, primera edició, 8:30 a 9, segona edició.

11:00: Campanades horàries de la Catedral.—Part del servei meteorològic de Catalunya.—13:00: Emissió de sobretaula.—Tancament del borsí del matí.—Sextet Radio. — Informació teatral i cinematogràfica.—15 a 16: Sessió de radiobeneficència.—17:30: Obertura de l'Estació.—Cotitzacions dels mercats internacionals i canvi de valors.—Tancament de Borsa.—18:00: Sessió infantil, per Toresky. — 18:30: Tercet Ibèria. Notícies de Premsa. — 19:00: Discs selectes.

Notes Religioses

Sants de demà: Sant Sever, mr., fill i bisbe de Barcelona, Sant Lleó, cf., Sant Feliu, mr., i Sant Feliu, mj.

QUARANTA HORES

Demà segueixen a Sant Josep en sufragi de D.ª Fernanda Trens (a C. s.) Exposició a dos quarts de 7 del matí; a les 9, Ofici; vespre, a un quart de 8, tri agi, completes i reserva a tres quarts de 8.

Basilica parroquial de Santa Maria.
Tots els dies feiners missa cada mitja hora, des de les 5 a les 9, la última a les 11. Matí, a dos quarts de 7, trisagi; a les 7, meditació. A les 9, ofici conventual.

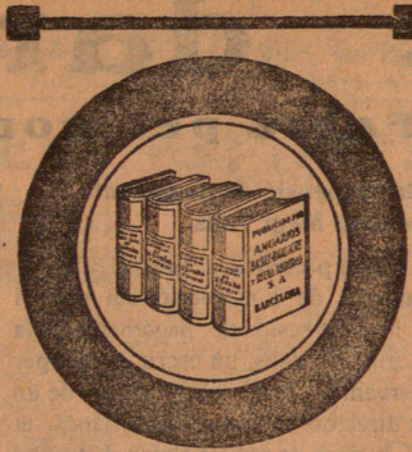
El mes de les Ànimes es fa a les vuit del matí a càrrec de l'Obra Expiatòria. Vespre, a les 7, Rosari, Novenari, sermó pel Rnd. P. Francesc Segú, de l'I. Cor de Maria, i Absolta general.

Demà al vespre, confessions per ésser vigília de primer divendres.

Parroquia de Sant Joan i Sant Josep.
Tots els dies, missa cada mitja hora, de dos quarts de 7 a les 9.

Durant la missa de dos quarts de set, exercici en sufragi de les Ànimes del Purgatori.

La Biblioteca de la Societat Iris està oberta al públic els dies feiners, del dilluns al divendres, de 8 a 10 de la nit; dissabtes, de 6 a 8 del vespre i diumenges, de 11 a 1 del matí i de 5 a 7 de la tarda.

ANUARIO GENERAL DE ESPAÑA
(Bailly-Baillière - Riera)

4 TOMOS 4

Sólida encuadernación
MÁS DE 8,500 páginas en junto

MÁS DE TRES MILLONES DE DATOS

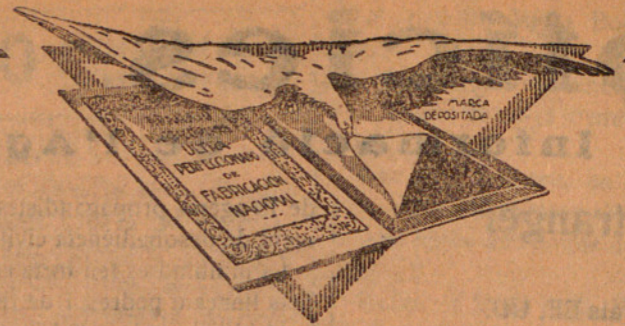
54 MAPAS EN COLORES
DE LAS PROVINCIAS Y POSESIONES DE ESPAÑA

Datos del Comercio, Industria y Profesiones
Índices GEOGRÁFICO y de PROFESIONES
SECCIÓN EXTRANJERA

Precio de un ejemplar completo:
NOVENTA PESETAS
(franco de portes en toda España)

ANUNCIAR EN ESTE ANUARIO
ES DAR CON LA EFICACIA DE LA
PUBLICIDAD

Anuarios Bailly-Baillière y Riera Reunidos, S. A.
Enrique Granados, 85 y 88 - BARCELONA

Multicopista "UNIVERSAL"

el millor i més econòmic aparell per a reproduir tota classe d'escrius, música, dibuixos, etc., fins 200 còpies, en una o varies tintes i amb un so original

Indispensable en totes les oficines de

- Fàbriques
- Magatzems
- Ajuntaments
- Societats
- Col·legis
- Parroquies
- Regiments
- etc., etc.

Per a reproduir amb claretat i precisió

- Circulars
- Notes de preus
- Catàlegs
- Comunicats
- Avisos
- Convocatòries
- Volants
- etc., etc.

Preus dels aparells completament equipats

Tipus popular, tamany comercial, completament equipat, enquadernat en forma de llibre . . . 25 ptes.
de una planxa, tamany foli 35 .
de dues planxes, id. id. 60 .

Totes les comandes es serveixen per correu certificat i amb les instruccions impreses per al seu maneig

Manufactures "Universal" - A. Calvet Torrent
Diputació, 139 - BARCELONA

NOTA. - Es desitjen agents locals, provincials o regionals, o cases solventes per a concedir la seva representació.

ACADEMIA DE TALL I CONFECCIÓ

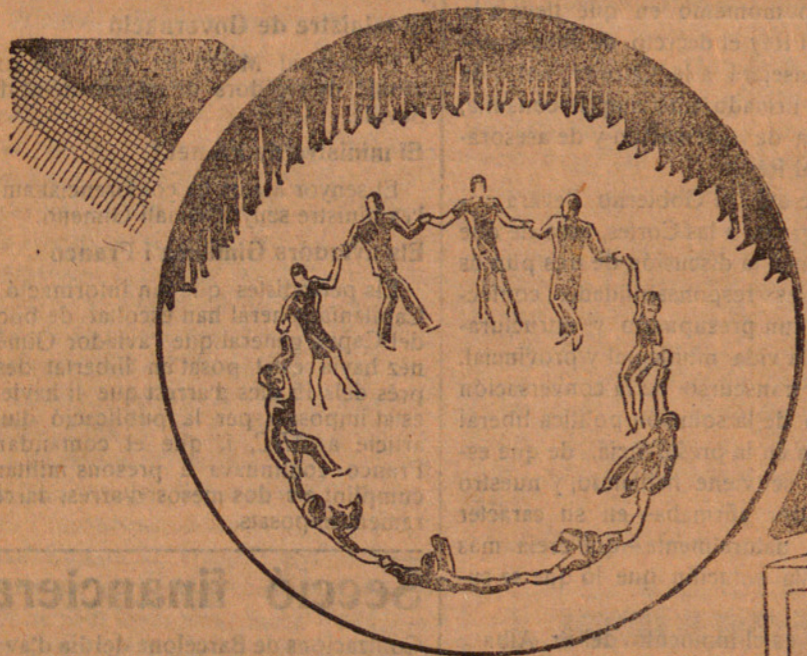
VILARDEBÓ

PROFESSORA TITULAR DE L'ACADEMIA «MARTÍ»

CLASSES DE DIA I DE NIT

CARRER M. J. VERDAGUER, 30. = MATARÓ

RITMOS DE LA TIERRA

Con el **CASAFON**

Escuchar programas exóticos es, sin duda, un entretenimiento delicioso! Pero ¿habrá algo que nos emocione más profundamente que los cantos, los ritmos de nuestra raza? Estos sólo se pueden oír en los programas del país y sólo un receptor puede reproducirlos con perfección absoluta:

el Casafon

PHILIPS

Pida una demostración a su proveedor o envíe este cupón a PHILIPS, Ibérica - Barcelona, Apartado de Correos 653

Sirvanse remitirme folleto explicativo y detalles sobre el Casafon

Nombre

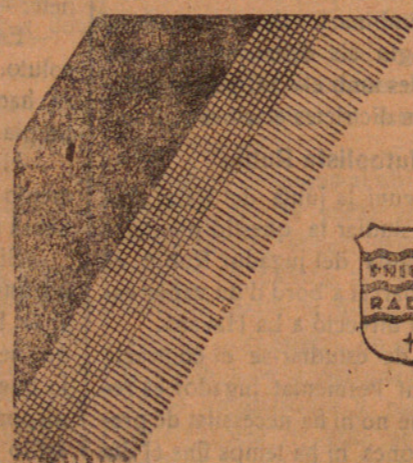
Dirección

Población

Consúltenos sobre nuestro sistema de

VENTA A PLAZOS

"Anuario de Agentes Comerciales"
"Colegiados de España"

Necessari i Util a tots els Fabricants, Industrials i Comerciants.

16.000 direcciones, amb tots els detalls, referències, articles que es dediquen, etc., etc.

PESETES 20 a reembols, Gir Postal o segells de correu.

Comandes: APARTAT, 748

Bar - Restaurant Deportivo BARCELONA
CARRER CARDENAL CASAÑAS 17
Junt al carrer d'En Roca : Tocant a la Rambla

Menjarem bé, molta netedat i econòmic : Es serveix a totes hores del dia i està obert fins a la matinada
Servei a càrrec de reputat cuiner - MIQUEL SERRAS

Propietaris

Sofriu equivocació els que preferiu cuidar vosaltres mateixos de vostres finques; ho veureu demostrat, si confieu la seva administració a J. Julià, Teuà, 75. - De 12 a 1 i de 7 a 8.

Josep Palaus

Santa Teresa, 59
PRIMER RECADER AMB AUTO-CAMIÓ
SORTIDES DIARIES DE MATARÓ A BARCELONA
Matí, a les vuit - Tarda, a dos quarts de dues
ARRIBADES A MATARÓ
Tarda, a les dues - Nit, a les vuit

Manufactura Ibérica de Lámparas Eléctricas, S. A.
SUCCESSORA DE

Clavell Germans

FÁBRICA DE BOMBETES ELÉCTRICAS

Ray 1/2 Watt

Clares — Vidre blau Opalina

Preus de fábrica

Venda: a la Fàbrica, Blada, 5
Lampisteria Bigay, Riera
Dipòsit de Barcelona: Rambla de les Flors, n.º 16, entresol

IMPRENTA MINERVA Fa tots els treballs, tant de negre com de colors, amb la màxima polidesa.—Impresos comercials amb originalitat i bon gust.